

WC
5154

f. 6

Handwritten text in a Gothic script, likely a list of names or entries, running vertically down the right edge of the page.

A. 67, 21

Wc
515

E T P H M I A

INNVP TIASIL
LVSTRISSIMI PRIN-
CIPIS AC DOMINI D: IO-

ANNIS DV CIS SAXONIAE

Comitis provincialis Thurin-
giae, Marchionis Misniae

CVM ILLVSTRISSIMA PRIN-
CIPE AC DOMINA D. DOROTHEA MA-

RIA Illustrissimi Principis ac Domini D. IOACHI-

MI ERNESTI Principis Anbaldini, Comitis

Ascania & Ballenstadij, Domini Servesta

& Bernburgi beatae memoriae re-

lictæ Filiae celebratas

ALDENBURGI

VII. Idus Ianuarij A. O. R.

CIO IO XCIII.

Debita subiectionis ergo
Scripta

A M. VVOLFANGO HEIDERO
Profess. Acad. Ienens.

I E N A E

TYPIS TOBIAE STEINMANNI.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(SAALE)

BIBLIOTHECA
PONICKAVIANA

Ar
Ma
O V
E su

Fix
Pro
Ac
Plan
My

Dv
Soll
Et r
Gau

Dir
Ad
Ad
Dv
Ve
Non

Spic
Emi
Et l

Rex vetus ad Pleissæ gelidas sita fluminis undas,
Magnifica constructa manu, pluviæ minaces
Erigit in cælum muros, & pingua lenti
Despicit arva soli, quæ vomere dives obunco
Mysus arat, latisq; docet flavescere aristas.
Hanc cum finitima quondam ditione tenebat

Arbiter imperij Caesar, nunc capta secundo
Marte lubens cecidit DUCIBVS, quos sanguine cretos
O VVITKINDE tuo ingenti percussus amore
E superis lustras recolens, numerumq; recenses.

Huc sua, quod patria vertat benè, nobilis arma
Fixit IOANNES Princeps, vitæq; locavit
Providus hospitium: latissimus hospite tanto
Aereosq; ciet montes, vallesq; profundas
Plausibus, ac latum ingeminans Paena triumphas
Mysus, & assiduis onerat pia numina votis.

Hic valido dum fertur equo, cursuq; nivosas
Dux alacris sylvas transmittit, & aera rauco
Sollicitat cornu, sevosq; cubilibus ursos,
Et rabidos excire lupos, excire frementes
Gaudet apros lato quatiens venabula ferro,
Diraq; sternit humi variarum monstra ferarum
Advolat aereis Amor ales ab aethere pennis,
Advolat: & quamvis, ait, aufugientibus instes
Dux generose feris, celeremq; roteris in orbem
Vectus equo spumante: meas eludere certè
Non poteris, sed nec cupies potuisse sagittas.

Sic ait, & Pharetram capiens, argentea promissis
Spicula manu, nervumq; trahit: fatalis arundo
Emicat & ventis, & fulminis ocyor alis,
Et Iuvenis securâ DUCIS præcordia rumpit.

Protinus occultus vapor ossa per intima curris,

Paullatimq; novos sub pectore suscitatur ignes,
Et fomenta rapit, tenerumq; latentibus haurit
Cor flammis, uritq; iecur, torretq; medullas.

Ardet amans, quaritq; novi medicamina morbi,
Si quis Apollinea Podalirius arte ministret,
Quos Nepenthes habet, vel quos Panacea, vel herba
Nymphae succos, gratissima amanti bus herba,
Vulneribusq; cavo, si qua figuntur biatu.

Risit amor, letusq; novis successibus infit:
Dux animose tui Nymphae levamen amoris,
Et medicamen erit, sed non quam Sicelis Enna,
Non quam Thessalia Tempe, vel Adonidis horti
Irriguo peperere solo: nihil alma moratur
Floriferum Tybur, bis erig, rosaria Pesti
Cypria: Sed propriam PRINCEPS tibi fata dicabunt
Nymphaeam meliora Dei, quam leta vetustum.
Ascania tellus, quae ducit ab Ascane nomen,
Edidit, & teneram gratas eduxit in auras,
Hic ubi Mulda suas gelidis cum fluctibus Albis
Miscet aquas, Dessamq; vagis praterfluit undis,
Hac tibi Nymphaeam regio dedit: altera fovit,
Fovit odoriferis in vallibus, incola Cattus
Quas arat, & patrijs non degener asserit armis.
Dixerat, & revolans Amathunta volucris alis
Grande sua gestit facinus memorare parenti.

Dicta fides sequitur: flammis uruntur iisdem
Pectora bina: tori coeunt in fœdera dextra
Egregiūq; DUCIS, quem nobilitate potentem,
Et virtute parem proavis, niger illitus auro
Transverso clypeus, rutaq; corolla virentis
Dijs miscet superis, & stellisq; micantibus infert.
Egregiūq; DUCIS, patrii quam sanguinis index

Raucus

Raucus in Hercynia qui saltibus Vrsus oberrat,
Eximiam pietate, fide, virtute, pudore,
Saxonicis addit Nymphis, quas inter, ut alto
Roscida luna micat, Phœbeaq; lampas olympo.

Iamq; diem propero Sol aureus extulit ortu,
Quo cupido ducenda venit nova nupta Marito,
Et sacris operata pias sistetur ad aras,
Inq; Viri translata domum, conscendere scandet
Iussa novum pudibunda torum, qui nectaris halat,
Ambrosiaq; leves passim diffundit odores,

Finitimi coeunt proceres, adsuntq; vocati
Saxo gravis, Mysusq; sagax, veterumq; Thuringus
Simplicitate patrum gaudens, & Francus auita
Libertatis amans, acerq; Nariscus in armis.

Quisquis adest, pia vota facit, castumq; precatur
Numen, ut unanimi religet duo pectora nexu
Latus Hymen, quem nulla dies, fors nulla, nec ipsa
Solvere mors possit, licet omnia solvere possit.

Mox donis onerant mensas, auroq; rigentes
Chrysolithoq; scyphos, nitidisq; monilia baccis,
Armillasq; ferunt lati, teretesq; lapillos
Accumulant, quos dives Arabs, quos decolor Indus
Colligit, & gelidam demittit avarus ad Arcton.

Quid faciam? Plutus testudinis instar, & atris
Mulciberis nostris monitus succedere tectis
Lentus abest, titubatq; gradu lapsurus anhele.
Vnde mihi facti neq; copia suppetit auri
Vlla, nec infecti, neq; littore Concha rubentis
Lecta maris: tota securus in aede vagatur
Textor, & in vacua spatatur araneus aula,
Lanifica textor genus exitiale Minerva.
Es tamen illustri pietas, gratiq; paratum

A. 3)

Peſto-

Pectoris obsequium lato dare munera vultu
Qualiacumq; Duci iussere: quid impedit ergo?
Ruricolam spectare virum, qui dona ferebat
Promptus Achemenio Regi, quas hauserat, undas
Callosis vitrei manibus de flumine Cyri.

Ergo libet, quodcumq; licet: mea munera porto,
Porto leves chartas, chartacea munera semper
E Pandionis Academia mittit Athenis.

Hac modulanda novis Hymenæia carmina Sponsis
Delius occinuit vates Thymbraus Apollo:
Materiam civis mihi Lesbicus obtulit, illam
In trivis pueri quondam cecinisse feruntur.

Suscipe pacato tenuem Dux inclyte vultu,
Alloquiog; tuo pavidam solare Camenam.
Sic mihi crescendi dabitur bona copia: sic te,
Et quondam tua facta lubens, modò vita superstit.
Alite Mæonij versus super æthera tollam,
Atq; Sophoclei numeris memorabo Cothurni.
Sed quid uterq; tibi PRINCEPS agè suggerat audi.

Δῶρον Γαμήλιον

Munus Nuptiale

Τὴν κατὰ σαυτον ἔλα

Tu tibi sume parem

} Pittacus

Nimum felix, qui sanguine cautus, & annis,
Moribus, & casto ducit amore parem.
Non benè conveniunt, nec in eade morantur eadem
Mopsus, & Aeacida nobile virgo genus.
Pamphilus exultans viridi juveniliter ævo,
Et rugosa eurem, fedaq; Thais anus,

SOCRA-

Socraticusq; Senex, uxorq; tonansq; pluensq;
Sponsa furens odio, Sponsus amore calens.
Felix o PRINCEPS, quod sanguine cautus, & annis
Moribus, & casto ducis amore parem,
Progenies veterumq; Ducum, Regumq;, potenti
Saxonia sceptrum qui tenuere manu.
Si priscas animo libeat percurrere ceras,
Et patria magnos ordine gentis avos;
Non Fabij, Curijq; senes, fortesq; Camilli
Familiam poterant equiparare tuam.
Sape leges acres VVitekindos, saepe Timones,
Heinricosq; graves Marte togaq; Duces,
Conradosq; leges, & Dithrichios, & Othones
Aequantes animi nobilitate genus.
Si modo summa sequi rerum fastigia coner:
Ilias est operis longa futura mei.
Inolytus occurret rutilus FRIDERICVS in armis,
Cui puero teneram laesit amica genam
Mater, in exilium properans. Vrbs seruat in arce
Isidis invita signa locumq; fuga.
Ille tuas aquilas Adolphe fugavit, & omnes
Alberti patrio milite fregit opes
Subdere cum ferro Mysos, emtosq; Thuringos
Imperio cuperet Casar uterq; suo.
Quid Fratres memorem, quibus aucta parentibus olim,
Nunc gemina crescit Posteritate Domus?
Primus eras ERNESTE, ferox ALBERTE Secundus,
Quos rapidis prado vectus abegit equis.
Proh tanti generis spem penè maligna tulissent
Fata, sed invito res fuit acta Deo.
Sordidus obscura fuligine Rusticus hostem
Excipit, amissos restituitq; Duces.

Sed

*Sed FRIDERICE quibus cælo te laudibus æquens
Iudicij Sapiens dexteritate tui?
Te geminum vibrante manu feliciter ensem,
Virgineo doctas ex Helicone Deas
Leucoream duxit Latonius augur ad urbem,
Et vena Clarias ubere fudit aquas.
Imperij fasces renuis, lassusq; senecta
Impositum transfers, ut ferat alter, onus.
Hoc nova purpureo sub Principe cæpit olympo
Orbe vagum toto spargere flamma subar,
Ignivomaq; procul magnum per inane volantes
Nubibus ex atris emicuere faces.
Hæ dubias Latia noctis pepulere tenebras,
Qua spreto terris incubuere Deo.
Auspicio FRIDERICE tuo lux illa refulsit:
Splenduit auspicio dive LUTHERETUO.
Sed nec Fratrem minor stabili pietate IOANNES
Et solido firmi robore cordis erat,
Ille Deum, puramq; fidem profitetur in urbe,
Quam Lycus Alpinis alluit amnis aquis,
Romule, eq; palam turpissima Chloridis acta,
Pestiferas fraudes, lucifugumq; nefas
Detegit, & totum vulgat gravis auctor in orbem,
Qua sol luciferos flectit anhelus equos.
Protinus infrendet lachrimabilis arbiter orci,
Et tria tergeminus surrigit ora canis.
Vipereos agitans Cocytia virgo capillos
Corripit ardentes irrequieta faces.
Fulmina molitur sacra Latialis ab arce
Iuppiter, & vanis perstrepat usq; minis.
Quin rapidis toto ventus ciet aquora fundo,
Qui regit Hesperias Phorcus Iberus aquas.*

Sed

*Sed frustra: nec enim decima gravis imperus unda,
Nec crebro piceus qui micat igne polus,
Umbrosiq; movens Acheronta magister Averni,
Damna parata bonis, exitiumq; ferunt,
Cum quibus alma Dei pietas ope tuta, profundum
Per mare: per flammam, per styga carpit iter.
At tibi quas laudes Princeps FRIDERIC IOANNES,
Qua fatis referam carmina digna tuis?
Te puerum sacro cum mergeret amne sacerdos,
Et prece divinam sollicitaret opem:
Aurea crux humeros inter colluxit: at omnes
Augurio trepidi diriguere novo.
Mox agitante Deo verax canit omina vates:
Infans conspicuam sufferet iste crucem,
Afflictig, teret Christi vestigia, cuius
Salvificam stillat sanguine lotus aquam.
Qua cecinit vates, docuit post exitus ingens,
Et fluxam temerans fors inimica fidem.
Nam patria dum bella geris pro lege, pioq;
Pro grege non trepida corripis arma manu,
Immanesq; lupos sacris ab ovilibus arces,
Et vulpes olidas, setigerosq; sues:
Excipis heu calido manantia vulnera tabo,
Vulnera conscissis sanguinolenta genis,
Et victore miser depensus ab hoste, sed insons,
Cum patrio patrias munere perdis opes.
Te flere poli mœrentia sidera, Phœbus
Palluit attonitis obstupescit equis.
Intumescere pijs lacrimis & Rhœnus, & Albis,
Et pavido condens gurgite Sala caput.
Sed Dux magne tui solamina mille laboris,
Mœrorisq; tui gaudia mille capis,*

B

Sub

Sub pedibus nunc astravides, & inania rides,
Qua bona mortales numinis instar habent.
Quin tua fama volat totum mansura per orbem,
Donec erit cœlum, sidera donec erunt.
Donec erit pietas recti sibi conscia, donec
Sala Meduseas volvet, & Albis aquas.
Libera donec erit pugnax Germania, donec
Respuet Hispanum Saxonis ora iugum.
Tu quoque successor patriæ pietatis & hæres
Certus IOANNES DUX GVILIELMVS eras.
Semper amore Dei flagrans, & amore tuorum,
Iusticia præstans, militiæque potens:
Non te, vincla Pater cum ferret iniqua, pudebat
Ad CAROLIMOLLES procubisse pedes,
Et patriæ pacem, veniamque rogare Parenti.
Audiit innocuas Cæsar uterque preces.
Tu cum Fratrem dabis palantibus ocia Musis,
Perculerant pavido quas fera bella metu,
Optatasque vagis sedes, & tecta locabas,
Hic ubi vitiferos Sala pererrat agros,
Et cliuosa super nubes attollit, & imbres,
Valle iacens ima nobile Iena Caput.
Quid validis posses acer bellator in armis,
Bis relevata tua Gallia sensit ope.
Heu properata nimis rapuit te Parca, decebat
Hic saltem indomitas abstinuisse manus.
Sed patriæ Gnati solatia magna dederunt,
Qui vultu referunt, ingenioque patrem.
Tu FRIDERICE caput gentis GVILIELME, benigna
Quo melius terris fata dedere nihil,
Donabuntque, licet priscum redigantur in aurum
Ferrea cum Samio secula mista luto,

Et tu SPONSA tuum paribus qui passibus aequans
Fratrem, non dubia tendis ad astra via.
Hac igitur generis tibi sunt primordia: sunt haec
Incrementa tua non reticenda domus.
Scilicet à magnis animosa parentibus orta
Posteritas claros amula vincit avos.
At Iovis armigerum neq; Chaonis educat ales,
Nec parit Oebalias uvula Scilla rosas.
Ergo legis PRINCEPS SPONSAM, quod fata secudent,
Antiqua generis nobilitate parem,
DOROTHEAM munus superum fatale MARIAM,
Sed tamen in qua nil iuris amaror habet,
ASCANIA de gente satam, quam condidit olim,
Qui cani pronepos vitifatoris erat,
Ascanius, sacro cui nomen ab igne Gomerus
Fecit, & à patria religione senex.
Is procul è Phrygia Cimbrosg; trucesq; Caycos
Transtulit, occiduas certus adire plagas,
Et latos socijs campos dedit arbiter, inter
Oceani fluctus, Hercyniumque nemus,
O quos illa Duces veteri gens edidit ortu,
Praesentemq; ferax, edit ad usq; diem.
Bernhardosq;, Berenvaldosq;, Berengeriosque,
Nomina carminibus non satis apta cani.
Albertosq; feris similes conatibus ursis,
Pro meritis Rutam qui peperere suis.
Rudolphosque dedit, magnos dedit illa Georgos,
Egregios bello, consilioque Duces.
Et quos Musa nequit tenui comprehendere versu,
Ardua Meonium nî meditetur opus.
Ensiferi rexere tuas ô Saxonis ora,
Qua fecundus agros irrigat Albis opes.

Scep|igeri rexere tuas ó belliger arces
Brenne, vagus raram qua Sprea carpit humum.
Eloquar an fileam? sors scilicet omnia versat,
Et manet in nullo certa tenaxq; loco.
Contudit hac Vindos armis, Henetosq; rebelles,
Vicit Obotritos, Cassubiosq; Domus.
Casareasq; sequens aquilas, & Thybridis undas,
Et pavidas Arni sanguine tinxit aquas.
Tug; procax temerè Venetus Neptunia praeceps,
Pulsus ab Ascanio milite, regna petis.
Semper Idumaeas retulit victricia palmas
Signa, Palaestinos depopulatus agros
Balstadij Princeps, quoties sub Casare sacra
Munia militia iussus obire fuit.
Sed quid ago? priscos quid opus versare libellos?
Quod memorem versu, tempora nostra dabunt.
Ille decus patria, nova lux Germanidos ora,
Et generis columen praesidiumq; sui,
Teutonice spirans virtutis imago, Cherusci
Egregijs ausis amulus Harminii
CHRISTIANVS, timido nunquid languore solutus
Mollia securis ocia rebus agit?
Penelopes inter Sponsos, residemq; iuventam,
Stertere qua medios gaudet ad usque dies,
Et nitidam curare cutem, choreasq; sonantes
Ad querula arguta plaudere fila lyra.
Scilicet haud par est, proceres sorbere, DVCEsq;
Turpiter Aea tradita poela manu,
Immanesq; lupos, saevosq; referre Leones,
Indomitos ursos, vulnificosq; sues.
Ille procul patria, primis animosior annis,
Cum vigili audaces conserit hoste manus,
| |

Atque

Atq; vel Hispani tergo fugientis inhaeret,
 Qui petit invictam Solis iniquus auem,
 Ausoniq; miser pendens meretricis ab ore,
 Et captans alias, propria perdit, opes.
 Vel caussa; valens, caussa; iuvantibus armis,
 Acria Marchiaco pro Duce bella gerit,
 Cardineumq; patrem, patrio sub nomine foedis
 Qui miseros furtis diripit hostis agros,
 Eiectum nostra procul è regione, paternos
 Si libet, ad Calabros, aut licet, ire iubet.
 Ille secat laqueos, & vincla tenacia rumpit,
 Pontificum necit qua scelerata cohors.
 Maeste tuo PRINCEPS animo: sic itur ad astra,
 Sic teritur vera nobile laudis iter.
 Nempe tuam cupidis miseranda Liburnia votis,
 Horridus invasit quam Scythia, poscit opem;
 Te vocat attritus Paon, vocat Austria tellus
 I tua quò virtus, quò tua fata trahunt.
 O mihi si vita candentia stamina ducat
 Parca, tuas laudes ut memorare queam.
 Non me carminibus vincet, licet omnia vincat,
 Qui stygias querulo carmine mulsit aquas.
 Qui solidas cautes, rigidag; cacumina quercus,
 Et rabidas traxit voce lyrag; feras.
 Hoc patria IOACHIME parens ERNESTE dedisti,
 Felix coniugio, progenieq; decus.
 Felix progenie, felix IOANNE GEORGO,
 Qui facili tractat scepra paterna manu,
 Te gaudet socero gener exoptatus, & unum,
 Quod praeceptus abes tam citò morte dolet.
 Si tamen & manes tangunt mortalia: quod si
 Noticiam sera posteritatis habent;

Quis dubitet laxare tuum nova gaudia pectus?
Cum nitido tremulas cernis ab axe faces,
Illustresq; DVCEs, qui sunt tua cura, tuum cor,
Fœdera legitimi casta ferire tori.
Sed quo nam rapior? Tibi gratulor optime PRINCEPS,
Sanguine quod SPONSAM fata dedere parem.
Omnia conveniunt, genus, & florentior ætas,
Conveniunt mores, convenit æquus amor.
Te nova lanugo decorat, firmiq; venustas
Corporis, & facies non nisi digna Deo.
Blandaq; conspicuo gravitas qua lucet in ore,
Nil docet ingenio mitius esse tuo.
Vix habitat turpi præstans in corpore virtus,
Certa ferè mentis semina vultus habet.
Hospitio plerunque suo non dissidet hospes,
Assiduas reddunt frons animusque vices.
Sic tua que mediam quarti terit integra lustris
SPONSA viam, nostro vix habet orbe parem.
Cedat amica Venus, cedat Tritonia, cedat
Iliacas avido qua cremat igne focos.
Priamides uda recubans ignavus in Ida
Huic Eridos Iudex poma daturus erat.
Ingreditur flavos auro religata capillos,
Candida Phidiacum fronte laceffit ebur.
Ex oculis castus pudor emicat, ipse Cupido
Excubat in teneris letus honore genus,
Vnde leves blandi faculas accendit amoris,
Quo calet accensi pectus ab igne DVCEs.
Puniceo quid labra feram suffecta rubore?
Quid niveum collum, marmoreasque manus?
Quid facies dicam motus, habitusque decoros,
Quos SPONSAM Charites edocuerunt tuam.

Sic Paphiam, salis cum nata maderet ab undis,
Cous inoffensa pinxerat arte senex,
Te pietas aequat celso DVX InclYTE cælo,
Et constans patriæ religionis amor.
Sollicitamq; manu librans Astræa bilancem,
Qua reprimis fontes, immeritosq; levas.
Tardus es ad penas PRINCEPS, ad premia velox,
Munificaq; seris dona benigna manu.
Te neq; vis, neq; fraus, nec mille pericula terrrent,
Nec bona speratis sors movet acta rotis;
Seu letos hilaris sumat Dea lubrica vultus,
Seu fremat horrendis imperiosa minis:
Cor tibi semper idem: si maximus irruat orbis
Sidera, terra, fretum, cor tibi semper idem.
Hæc ò SPONSA tuos radiantibus intulit astris
Virtus, absq; levi mobilitate, patres.
Hæc eadem rutili super alta Palatia cali
Te vehit, & priscis addere gestit avis.
Non minor in SPONSA reverentia numinis, illa
Prudenti superos simplicitate colit,
Et licitis miscens operis pia vota, labores
Temperat assidua religiosa prece.
Ingenui servans decus immortale pudoris
Nescit Acidalia furta nefanda Dea.
Vernat in ambrosio taciturna modestia vultu.
Talis, ceu perhibent, Icarioris erat,
Quam multi petiere proci, cum tentus abesses
Aeolides; nulli sed tetigere proci.
Ergo tuæ meritò PRINCEPS ardescis amore
DOROTHEAE, & gratum pectore vulnus alis.
Desipit ò licito quicumq; repugnat amori,
Felix cui placidus molliter afflat amor.

Sic pius Eurydicen vates Rhodopeius arsit,
 Cum Cithara furvos ausus adire lacus.
 Sic cura tibi Grache fuit Cornelia, Caso
 Quae mare vipereo sola superstes erat.
 Quin & SPONSA pari PRINCEPS tibi certat amore:
 Felix, qui quod amet, si redametur, habet.
 Non secus Hectorei ferro dilexit ademtum
 Cuspidis audacem Laodamia Virum.
 Evadneq; sui quae fata secuta mariti,
 Desilit in medios interitura rogos.
 Et gladium casto quae tradidit Arria Pato.
 Et referens durum Portia morte patrem.
 Sed vestri meliore Deo iunguntur amores,
 Non ruet in vestrum sors violenta torum.
 Vivite concordēs animis, sobolescite natis,
 Laomedontei vivite secla senis.
 Felix o nimium qui sanguine cautus, & annis,
 Moribus, & casto ducit amore parem.
 Felix o princeps, quod sanguine cautus, & annis,
 Moribus, & casto ducis amore parem.

HAec Mitylenæo cecini tibi Carmine PRINCEPS,
 Grate Deo, dilecte tuis; cape fronte serena,
 Quae damus exiguo munuscula debita cultu.
 Ipse Deum genitor non tantum thuris acerra,
 Pancheisq; bonus letatur odoribus, aut si
 Hostia multa nigras aspergine sanguinis aras
 Imbuat, & Lydum sacraria vestiat aurum:
 Sed quoq; purpureas violas è paupere censu,
 Pomaq; Corycij Senis, & Carchesia lactis,
 Augustusq; probat raros ab ovilibus agnos.
 Dum loquor, ecce rubro Phabus lavit equore currum,

Et

Et fessis iuga solvit equis, spargitq; sonantes
Cum fremitu, cantuq; nubes lasciva iuventus.
Iamq; novos ingressa toros, nova nupta verendi
Tendit in amplexus SPONSI, gratisq; maritum
Illigat obsequijs: sic sciicet aurea quondam
In thalamum Pelèi Thetis isse putatur, Achillem
Mox paritura Deo similem, qui fortibus armis,
Myrmi donumq; dolis Phrigias everteret arces
Nunc igitur castis opus est, placemus amicos
Ut precibus divos. Voveo tibi SPONSE beati
Tot bona coniugij, socie tot gaudia vite:
Franeia quot tepidis in collibus educat uvas:
Triticeas quot alit fecunda Thuringia messes:
Quot fodit argenti Mysus ramenta: quot audax
Pascit equos, armatq; viros Germania bello.
Ipse Deus vestros, pietasq; secundet amores,
Aeternetq; fidem concordia, dira facessat
Maternas repetens tenebras Eris: alma Citheris
Natorum generosa ferat, generosa nepotum
Pignora, fulcra Domus, generis monumenta, parentum
Gaudia, spem patria, solatia Teutonis ora,
Nec prius elapsi spatium mors occupet ævi,
Quam Pylios atate senex equaveris annos,
Et tua Deiphoben PRINCEPS generose MARIA
Exuperet, misera languoribus absq; senectæ.
Naiades hoc mecum, Dryadesq; precantur, & optant,
Quæ virides Sala ripas, Ilmiq; frequentes
Irriguis muscosa colunt procul antra sub undis.
Aut gelidos nemorum saltus, sylvasq; pererrant,
Glandiferas Sylvas, ingens ubi flexibus errat
Albis, & umbrosas praeingit arundine ripas.
Expetit hoc civis, petit advena, ditior ambit,

¶

Poscit

Et

*Poscit inops, Iuuenis desiderat, agra senectus
Orat, plebs optat, sacri vovet ordo Senatus.
Hoc solida Virtutis amans tibi SPONSE precatur.
Hoc casta pietatis amans tibi SPONSA precatur.
Hoc quicumq; bonus, pius est quicumq; precatur.*

ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜ ΟΙ.

I.

IOANNES DVX.
ANNEXI DVOS.

Alma DVOS inquit, Pharetrati mater amoris
ANNEXI locio non sine laude iugo,
Te Princeps Patriæ spes summa, tuamque Mariam,
Cui sine amaritie nomina fecit amor.

II.

IOANNES DVX.
NOXIA NVDES.
DEVS IN NOXA.

Patria cum faciles Princeps tibi tradet habenas:
NOXIA fac NVDES, scelerataque fortiter ausa
Sub diûm rapias, durique viriliter hostis
Conatus reprimas: sed civibus ô Bone mitis
IN NOXA DEVS esto tuis, pavidosq; benignus
Exaudi: satis est magno pro crimine paullum
Supplicii sumsisse Deos, sumsisse parentes.
Sic te blandus amor niveis circumstrepit alis,
Perpetuaque tuas releuet dulcedine curas.

Io(H)AN-

III.

IO (H)ANNES PRINCEPS SAXONIAE,

EN, A PRECE SPONSA, SI INNOXIA.

AN NON HAE SAXONIS PII PRECES?

Q Visquis es ô Iuvenis cui vincla iugalia curæ:
 EN, venit A casta cupido PRECE SPONSA marito,
 SI venit à vitijs INNOXIA, nescia culpæ.
 AN NON quæso PII Ducis HAE sunt SAXONIS, alto
 Quas è corde PRECES, quas pectore fundit ab imo.
 Felix ô Princeps pietate, beatus amore.
 Noxa tuum non ulla torum, contagio nulla
 Inficiet, sic fata iubent, sic numina poscunt.

IV.

DOROTHEA MARIA.

HORA, TE AMORI DA.

THOROMARIA DEA.

MARITO ADOREA.

AT HODIE AMAROR.

AH DEI ORAT AMOR.

T Empus adest, venit HORA, pio TE mitis AMORI
 DA facilem: DEA nempe THORO felice MARIA
 Ut sis efficies, & ADORBA certa MARITO.
 AT mordax HODIE primordia sumit AMAROR:
 AH quid sollicitis opus indulgere querelis?
 Ille DEI, quo nostra calent præcordia, fidens
 ORAT AMOR, pellitque procul metuenda malorum
 Agmina, tartareas nunquam reditura sub umbras.

M. Wolfgangus Heider F.

F I N I S

JOHANNES PHILIPUS SAXONIAE
ET ALIAE SPONDAE SIGILLUM
A. HON. SACR. IMP. P. R. E. C. S. S.

M. 575 A

DONOTHEA MARIAE

HOLLA. T. L. A. X. O. N. I. A. E.

ET ALIAE SPONDAE SIGILLUM

A. HON. SACR. IMP. P. R. E. C. S. S.

ET ALIAE SPONDAE SIGILLUM

A. HON. SACR. IMP. P. R. E. C. S. S.

JOHANNES PHILIPUS SAXONIAE

ET ALIAE SPONDAE SIGILLUM

A. HON. SACR. IMP. P. R. E. C. S. S.

ET ALIAE SPONDAE SIGILLUM

A. HON. SACR. IMP. P. R. E. C. S. S.

ET ALIAE SPONDAE SIGILLUM

A. HON. SACR. IMP. P. R. E. C. S. S.

ET ALIAE SPONDAE SIGILLUM

A. HON. SACR. IMP. P. R. E. C. S. S.

ET ALIAE SPONDAE SIGILLUM

A. HON. SACR. IMP. P. R. E. C. S. S.

ET ALIAE SPONDAE SIGILLUM

A. HON. SACR. IMP. P. R. E. C. S. S.

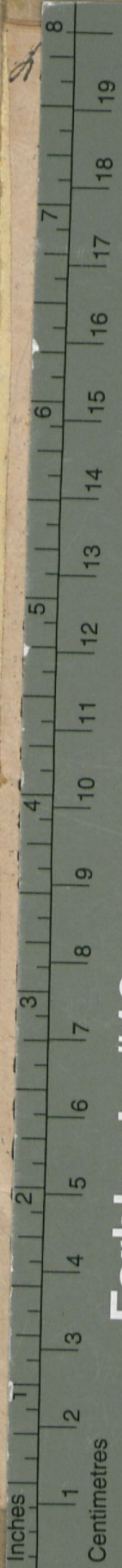
M. C.

X 2207119

Farbkarte #13

B.I.G.

I A
IASIL
 MI PRIN-
 INID: IO.
 AXONIAE
 lis Thurin-
 Misniae
 SIMA PRIN-
 OROTHEA MA-
 mini D. IOACHI-
 nbaldini, Comitis
 Domini Servesta
 memoria re-
 ratas
 RGI
 A. O. R.
 III.
 ergo
 O HEIDERO
 enens.
 E
 EINMANNI.

Wc
515

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(SAALE)

